

Bemærkninger til foranstående forslag til folketingsbeslutning.

Generelle bemærkninger.

Kort efter det negative udfald af den norske folkafstemning i efteråret 1972 rettede den nye norske regering henvendelse til De europæiske Fællesskaber med henblik på at opnå en frihandelsaftale med Fællesskaberne. Fra norsk side gav man under de indledende drøftelser med Fællesskaberne udtryk for ønsket om at opnå aftaler efter de principper, der havde været gældende ved udformningen af Finlands, Islands, Schweiz', Sveriges, Portugals og Østrigs aftaler med De europæiske Fællesskaber. Resultatet af de egentlige forhandlinger, der påbegyndtes i februar 1973, foreligger nu i form af to aftaler, der blev undertegnet i Bruxelles den 14. maj 1973.

Den ene er en overenskomst med tilhørende bilag og protokoller mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab på den ene side, og Norge på den anden side. Efter flere vanskelige forhandlingsfaser lykkedes det de norske forhandlere at opnå et slutresultat — bl. a. som følge af Danmarks indsats i Ministerrådet — der medførte forbedringer i forhold til EF's oprindelige oplæg. Overenskomsten fremtræder herefter i alt væsentligt som identisk med de frihandelsaftaler mellem EF og de andre rest-EFTA-lande, som blev bindende for Danmark i henhold til art. (4)(2) i tiltrædelsestraktaten af 22. januar 1972 i forbindelse med Danmarks indtræden i De europæiske Fællesskaber. Ligesom Sveriges aftale med EF består overenskomsten af en tekst på 36 artikler, som bortset fra enkelte rent tekniske forskelle kun afviger substantielt fra førstnævnte aftale med hensyn til ganske enkelte bestemmelser. EF-aftalen bliver på Fællesskabets vegne indgået af Rådet og derved umiddelbart bindende for Danmark i henhold til artikel 228, stk. 2, i traktaten om oprettelse af et europæisk økonomisk fællesskab. Aftalen, der således hverken skal undertegnes eller ratificeres særskilt af Danmark, vedlægges som bilag.

Den anden aftale er en overenskomst mellem på den ene side Det europæiske Kul- og Stålfællesskab og dets medlemsstater, og på den anden side Norge, og vedrører oprettelsen af et frihandelsområde for kul- og stålprodukter. Også denne overenskomst er opbygget efter samme mønster som Sveriges EKSF-aftale, idet man dog, efter norsk ønske, til denne har føjet en brevveksling vedrørende de norske skibsværfter, der tilgodeser hen-

synet til, at disse bliver friere stillet i henseende til valg af leverandører, end det er tilfældet i henhold til den tilsvarende svenske aftale med EKSF.

EKSF-aftalen indgås af Norge på den ene side, og EKSF samt EKSF-medlemslandene på den anden side og kræver derfor ratifikation fra dansk side.

Specielle bemærkninger.

Vareområdet, der omfatter de varer, der hører under Det europæiske Kul- og Stålfællesskab (EKSF), er defineret i aftalens bilag.

Bestemmelserne om toldafviklingen (*artikel 2*), fiskale todsatser (*artikel 3*), basistoldsatserne (*artikel 4*), afgifter med virkning som todsatser (*artikel 5*) og eksporttold og lignende (*artikel 6*) er de samme som i frihandelsaftalen mellem Norge og EF (i det følgende betegnet EØF).

Protokollen, hvortil der henvises i *artikel 7*, fastsætter en overgangsperiode for toldafviklingen i det udvidede EF indtil 1. januar 1980 for enkelte varer fra hvert land, og der forudses indførelse af indikative importlofter på samme måde som for de varer i EØF-aftalen, der er underkastet samme overgangsperiode. Norge har på sin side også betinget sig tilsvarende længere overgangsperiode og muligheden for indførelse af indikative importlofter for enkelte varer.

Artikel 8 henviser til Protokol nr. 3 i EØF-aftalen, der indeholder oprindelsesreglerne også for EKSF-varer.

Bestemmelserne om toldnedsættelser over for tredielande (*artikel 9*), kvantitative importrestriktioner (*artikel 10*) og EF's toldmæssige enhed efter 1. juli 1977 (*artikel 11*) er de samme som i EØF-aftalen.

I *artikel 12* erklæres det, at aftalerne ikke modificerer bestemmelserne i EKSF-traktaten eller den myndighed og kompetence, der følger af traktatens bestemmelser.

Artikel 13 vedrørende toldunioner, frihandelsområder og grænsetrafik, *artikel 14* vedrørende interne afgifter, *artikel 15* vedrørende restriktioner for effektivering af betalinger og kredit, *artikel 16* vedrørende undtagelser af hensyn til den offentlige orden og sikkerhed m.v., *artikel 17* vedrørende den nationale sikkerhed og forsvarsformål og *artikel 18-20* vedrørende aftalernes efterlevelse og restriktioner.